

Tilskudets Varighed fastsættes efter Udvalgets Skøn i hvert Tilfælde for en bestemt Periode og kan for Arbejdsdage, der falder efter 1. Juni 1926, som Regel kun ydes til Fuldførelse af Arbejde, der er paabegyndt inden det nævnte Tidspunkt.

§ 5.

Til Udredelse af de i denne Lov omhandlede Tilskud stilles der af Arbejdsløshedsfonden et Beløb af indtil 6 Mill. Kr. til Raadighed. Statskassen udreder til Arbejdsløshedsfonden Halvdelen af Tilskudenes Beløb.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft straks.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 295 af 1. December 1925 tilvejebragtes der Grundlag for til Modvirkning af Arbejdsløsheden at yde Laan og Tilskud til Kommuner og private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, saaledes at disse derved sættes i Stand til at iværksætte Arbejder, som ellers ikke kunde udføres, og til derved at beskæftige Arbejdere, som ellers vilde være arbejdsløse.

Loven af 1. December 1925 tager kun Sigte paa denne begrænsede Kreds af Arbejder af hel eller delvis offentlig Karakter, medens den ikke giver Grundlag for at gribe ind mod den voldsomt stigende Arbejdsløshed indenfor private Virksomheder, som ikke nyder offentlig Støtte. Af den af *Socialministeriets Arbejdsudvalg* under 7. Oktober 1925 afgivne Betænkning, som ligger til Grund for Forslaget til Loven af 1. December 1925, fremgaar det, at Arbejdsudvalget har været inde paa Overvejelser angaaende Muligheden af at finde en mere almindelig Form for Ydelse af Støtte til private Virksomheder end de i Betænkningen nævnte specielle Foranstaltninger, der tidligere er truffet til Støtte for Tøveindustrien, Byggevirksomheden, Teglværks- og Stenindustrien m. fl., men at Udvalget er vejet tilbage for de Vanskeligheder, der befrygtedes at være forbundet med en saadan almindelig Foranstaltning.

Udvalget indskrænkede sig derfor paa dette Punkt til at anbefale, at der fremdeles burde kunne ydes midlertidig Støtte til enkelte Industrier i Tilfælde, hvor man efter en nøje Undersøgelse af alle i Betragtning kommende Forhold kom til det Resultat,

- 1) at det maa antages, at den paagældende Industri ellers i det væsentlige vil standse, eller dog at Arbejdsledigheden indenfor Industrien antager et foruroligende Omfang,
- 2) at en passende begrænset Støtte maa antages at være tilstrækkelig til at holde Industrien eller dog en væsentlig Del af denne i Gang, og
- 3) at de direkte og indirekte indenlandske Arbejdsomkostninger udgør en saa stor Del af den samlede Omkostning, at Støtten vil betinge Beskæftigelse af et forholdsvis stort Antal Arbejdere.

Hjælpen tænktes som Regel ydet samtlige Virksomheder indenfor vedkommende Industrier.

Under sine Overvejelser beskæftigede Arbejdsudvalget sig som en særlig nærliggende Tanke med, at der kunde ydes et Tilskud netop svarende til det Beløb, som de ellers arbejdsløse Arbejdere vilde have faaet som Understøttelse, eller en Brøkdel heraf. Indenfor Udvalget gjorde der sig vel Betænknelighed gældende ved i al Almindelighed at anvende Arbejdsløshedsfondens Midler paa den angivne Maade, men man havde dog principielt ikke noget imod, at en Del af Fondens Midler blev anvendt til ligelig Støtte af Virksomhederne indenfor enkelte vanskeligt stillede Industrier, saafremt Fondens Midler var tilstrækkeligt store. Da Udvalget imidlertid nærede Tvivl i saa Henseende, mente det, at der, hvis Tanken skulde gennemføres i nogen videre Udstrækning, maatte tilvejebringes Hjæmmel for af Statskassen at